БЪДЕЩЕТО НА СВОБОДНОТО ЗИДАРСТВО

Когато се обсъжда бъдещето на Свободното Зидарство, човек често се сблъсква с подобни въпроси:

Има ли бъдеще Свободното Зидарство? Какво може да предложи Свободното Зидарство? Валидни ли са все още неговите ценности и принципи на фона на световното развитие днес? И наистина, трябва ли Масонството да преразгледа тези основни въпроси и тяхното значение? Това са някои от многото важни въпроси, пред които се изправят редица от нашите Братя днес, сблъсквайки се с очевидната безпомощност към световните проблеми в тези така трудни времена...

Но това ли са точните въпроси, на които търсим отговор? Няма ли други, по-важни от тях, които да обсъдим?

В основата на съвременното Масонство лежи идеалът за „Изграждането на Храма на Човечността" и ето защо, вероятно ще е по-удачно първо да си зададем въпроса: „Как да възприемем и осъществим този идеал?". За да си отговорим на тези въпроси, нека първо се обърнем към препоръките на Масонската инструкция.

Тъй като Масонската инструкция е, по дефиниция, основна, следва че тя е също така *езотерична*, което означава фокусирана към вътрешните и по-духовни аспекти на човешката природа – за разлика от *екзотеричните* аспекти, които изискват от нас да обърнем внимание на по-външни и ориентирани към света проявления.

Екзотеричното познание се основава, преди всичко, на *наблюдаваните* проявления, които често могат да бъдат с повърхностен произход и не винаги да достигат до разглеждането на природата на човешкото съществуване или до самото Сътворение. За да се приближи до „Истината", която в този контекст означава реално познаване на вселената и нейните тайнства, езотеричното учение предлага на посветените да достигнат, преди всичко, *истинско познание за самите тях* – за тяхната вътрешна „същност", която от своя страна е еквивалентът на местонахождението на „същността" на всички

създания и в крайна сметка – за Сътворението като цяло. Това познание би им помогнало тогава да разберат и по-лесно да осъзнаят истинската природа на вселената и на онези сили и събития, които превръщат хаоса в ред (Вж. мотото на "Ancient and Accepted Scottish Rite": "Ordo ab Chao").

Както бе споменато по-горе, Масонската инструкция се основава на идеала за изграждането на Храма на Човечността. Но как трябва да подходим към изграждането на Храма – езотерично или екзотерично?

Това, което се вижда на пръв поглед е, че характерът на Масонската инструкция е езотеричен и в този смисъл отговорът е съвсем очевиден – езотерично. Но в действителност въпросът е малко по-сложен, тъй като Свободното Зидарство по никакъв начин не представлява утопичен остров на благоволението, разделен – и по този начин защитен от „истинския" свят чрез непроходими океани.

В действителност, Братята, съставляващи Ордена ни, са също естествено активни в онзи „реален" свят отвън и съответно изпълняват важни роли вътре в него. По този начин изграждането на Храма на Човечността не е просто приложение на езотеричния аспект, а включва в себе си и една активна екзотерика. Така или иначе обаче, за да разберем това, ние трябва сега да положим всички усилия да разберем по-пълно дефиницията, която Масонската инструкция дава на основната идея, внедрена в концепцията за „Храма на Човечността".

Обикновено, на тази концепция се гледа, като на недостижим „идеал" – вид утопична общност – вероятно достижима в далечното бъдеще, когато Човечеството ще живее в мир, ще се радва на любов и ще използва дълбоката мъдрост на вековете, заздравена от справедливостта, толерантността и уважението към индивидуалните свободи и права. Но този вид идеализиране може да се окаже прекалено екзотерична, публична и крайна концепция на идеала за „Храма". Най-общо казано, можем да отбележим, че почти всеки Масон притежава естествената нагласа да толерира вътрешния аспект, когато размишлява върху масонската концепцията за „Храма на Човечността", но ние сега можем да видим, че фундаменталните принципи на нашия Орден не само ни приканват да изучим езотеричната страна на нещата, но и да обърнем специално и особено внимание на екзотеричния аспект. Пример за това са някои от основните принципи на братството, а именно:

„...Знаейки, че всички човешки същества се раждат с едни и същи права и задължения, независимо от техните различни способности, социално положение или ранг, Свободното Зидарство има задължението да поддържа и заздравява всички прояви на Братска любов и равенство, както в рамките на Масонския съюз, така и извън него."

„...Всеки Свободен Зидар поема като свое задължение да уважава човешките права и да изпълнява своите задължения като гражданин, в

съгласие със своите убеждения, в пълна свобода и за доброто на своята страна.”

По този начин става ясно, че Свободният Масон е *задължен* да участва във външния свят – и че този екзотеричен аспект е *особено важна част* от неговите Масонски задължения.

Сега вече можем да разберем, че изграждането на Храма на Човечността трябва да стане като се приложат и двата аспекта –екзотеричен и езотеричен, въпреки че вторият може да бъде водещ в началото на Масонския живот.

Не трябва никога да забравяме, скъпи Братя, че без истинското познаване на самите себе си, е просто невъзможно дори да започнем да разбираме света и неговите тайни, както е заключено в древния надпис на Храма на Аполон в Делфи: „...който опознае истински себе си, ще разбере цялата вселена и дори самите богове.”

Следователно концепцията за „Храма на Човечността” не се свежда до идеала и уникалния образ на едно същество, нито трябва да се ограничава само до вътрешните аспекти на индивидуалното, пренебрегвайки своите очевидни и необходими отговорности в сферата на светските ангажименти и съществуване.

Подобно на доктрините на основните световни религии – Свободното Зидарство е философия, която изисква ефективни действия, а не просто егоистично съзерцаване на върха на обувките. И ако предложеният като начало път клони към езотеричното, за да може индивидът да достигне до истинското Майсторство – то той ще достигне до него сам и ще придобие собствено познание. Щом това познание достигне достойни измерения и Майсторът се докосне до мъдростта, той трябва във всички случаи да изпълни своите задължения към останалите, за да може по този начин по-пълно да завърши екзотеричния аспект на „Храма на Човечността”.

Казано с други думи, Свободното Зидарство може да бъде описано като духовно пътуване на индивида в контекста на колективния дебат. По този начин изграждането на „Храма на човечността” се превръща в разбиране на този колективен дебат в рамките на човечеството, чрез специфичното съдържание на духовното пътуване на индивида. Това може да изгледжа непостижим идеал: една чиста Утопия. Но какво, всъщност е Утопия? Нищо повече от един колективен идеал, в рамките на който индивидът се стреми и се бори да построи същия този идеал, като едновременно осъзнава, че това е както възможно, така и невъзможно, както и че постигането на този идеал представлява един дългосрочен проект.

Каквото и да се каже, със сигурност Свободното Зидарство не цели да се изолира от околния свят, а по-скоро да запази и съхрани доверието в онези ценности, които биха могли да допринесат най-малкото за ограничаване на разрастващия се хаос по света. В този дух Свободното Зидарство не е

малък остров, отделен от света и обграден от океаните на егоистичната вглъбеност, за да може мъжете на него да живеят безгрижно като богове – Масонството цели да планира и осъществи построяването на истински свещен Храм в полза на цялото Човечество.

Затова нашите различни Ордени трябва да могат да обединят своите сили и умения при обстоятелства, които налагат необходимост от действие и не само при поводи, свързани със защита на репутацията на самият Масонски Орден. Те трябва да бъдат единни и по редица етични въпроси, касаещи човешките достойнство и права. В името на възприятието на всички, извън Ордена и желанието му да респектира със своите принципи и идеали, Свободното Зидарство *трябва да бъде видяно единно и силно*, като следва да говори ясно с последователен и уместен език. Това, според мен, е един истински достоен начин да се участва екзотерично в изграждането на „Храма на Човечността”.

Това според мен, е начинът да намерим своята сила днес и в бъдеще...

Завърших Бр. !

ложа „Синове на Изтока“